

FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT

"GROETEN VAN DE VELUWE"

KOMEDIE IN DRIE BEDRIJVEN

VOOR 4 DAMES EN 4 HEREN

DOOR

CARL SLOTBOOM

**VOOR MIJN MOEDER,
DIE HET ONGETWIJFELD AAN IEDEREEN HAD LATEN LEZEN**

ROLVERDELING

SJEF BRUINSMA	Hoofd van het gezin	(45-55)
TRUUS BRUINSMA	Zijn echtgenote	(45-50)
BORIS BRUINSMA	Hun zoon	(20-25)
JAN-HEIN ZWAANSWIJK	Hoofd van het gezin	(50-60)
MATHILDA ZWAANSWIJK	Zijn echtgenote	(45-55)
CLARISSA ZWAANSWIJK	Hun dochter	(20-25)
GROOTMAMA	Moeder van Mathilda	(70-75)
MICHIEL HULST	Personeelslid van de camping	(25-30)

KORTE INHOUD

Een goed gesitueerd gezin, bestaande uit man, vrouw, dochter en oma, wint de eerste prijs met een cryptogram. De prijs is een week vakantie in een stacaravan op de Veluwe. Het kamperen is voor deze mensen, die in luxe leven, een volslagen nieuwe ervaring en ze kampen dan ook met ernstige aanpassingsproblemen. Dit geldt niet voor de zwaksociale familie Bruinsma. Vader Sjef, moeder Truus en zoon Boris hebben vaker met dit bijltje gehakt. Met zulke tegenstellingen kunnen confrontaties tussen de beide families dan ook niet uitblijven.

DECOR

Het stuk speelt zich af op een camping. Links en rechts staat een caravan of een gedeelte daarvan. In ieder geval moeten ramen en deuren zichtbaar zijn. Bij avond moet er in beide caravans licht kunnen branden. De caravans moeten zo gebouwd zijn dat het mogelijk is er onder te kruipen. Als het toneelstuk begint liggen onder de caravan van de Zwaanswijken vier klapstoeltjes en een campingtafeltje. Onder de caravan van de Bruinsma's liggen drie klapstoeltjes en een campingtafeltje.

Indien de ruimte op het toneel dit toelaat, kan men voor parasols kiezen.

Verder veel groen (struiken, bomen enz.)

Op- en afgangen laat ik aan de fantasie van de regisseur over.

MUZIEK-, GELUID- EN LICHTEFFECTEN

Weerlicht

Onweer

Regen

Plensbui

CD: Frans Bauer

CD: Walsen van André Rieu

TYPERINGEN

SJEF	Een zwaksociaal type dat zich absoluut niet weet te gedragen. Zeer overtuigd van zichzelf. Heeft weinig geduld voor zijn vrouw en zoon.
TRUUS	Een schuchter mens, dat in gezelschap nauwelijks op of om durft te kijken. Wanneer mensen, die ze niet zo goed kent, haar iets vragen, geeft ze uiterst korte, angstige antwoorden. Vreselijk dom en initiatiefloos. Doet alles wat haar man zegt. Loopt met kleine, schichtige pasjes over de camping.
BORIS	Het toppunt van domheid. Weet zich nog minder te gedragen dan zijn vader en stottert. Wat men ook zegt, hij is eenvoudig niet te beledigen. Vreselijk irritant en heeft overal een antwoord op.
JAN-HEIN	Een eersteklas sul. Reuze vriendelijk en beleefd.
MATHILDA	Kouwe kak madam. Scherp van tong. Is heel duidelijk de baas in huis.
CLARISSA	Een aardige jonge vrouw. In het begin wat stijfjes. Dit verandert echter al spoedig. Weet wat ze wil.

MOEDER   Kouwe kak madam. Ontevreden.
MICHIEL   Een aardige jonge man. Modern, sportief.

KLEDING-/KAPADVIEZEN

SJEF   Bij opkomst draagt Sjef een glimmend trainingspak.
Voor de rest kan worden gekozen voor zwemkleding of korte broek met een ouderwets hemd (hemd met schouderbandjes).
Pyjama.
Veel gouden kettingen en ringen.
Tatoeages op zijn bovenarmen.
Vetkuif of permanent.

TRUUS   Simpel jurkje.
Gymschoenen.
Korte sokjes.

BORIS   T-shirt.
Spijker- of housebroek.
Gymschoenen.
Zwembroek, al dan niet met T-shirt.
Pyjama.
Permanent.
Kleine tatoeage op zijn bovenarm.

JAN-HEIN   Pak met vest.
Badpak uit de dertiger jaren.

MATHILDA   Sjiek en duur gekleed.
Stijf kapsel.

CLARISSA   Modern gekleed.
Modern kapsel.
Badpak.

MOEDER   Sjiek en duur gekleed.
Stijf kapsel.

MICHIEL   Modern, sportief gekleed.

MEER AVONTUREN VAN DE FAMILIE BRUINSMA

De familie Bruinsma is tevens terug te vinden in mijn toneelstukken

- * "FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - KOUWE KAK EN TATOEAGE"
- * "FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - BLAUW BLOED, SIGAREN EN ZEEBENEN"
- * "FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - DE CANADESE INVASIE".
- * "FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - AANTREKKELIJKE HEER ZOEKT DAME"
- * "FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - LEVE DE KONING"
- * "FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT - WIE VAN DE DRIE"

De stukken kunnen afzonderlijk van elkaar worden gespeeld.

Carl Slotboom
1997/2013

www.carlslotboom.nl
toneelslotboom@quicknet.nl

**Dit toneelstuk werd in oktober 2013 door de auteur
aangepast naar de huidige tijd**

EERSTE BEDRIJF - EERSTE SCÈNE

(Als het doek open gaat is het toneel leeg. Na enkele ogenblikken komt Michiel fluitend op. Hij heeft een aantal formulieren in zijn hand. Hij kijkt op een formulier, pakt dan een sleutel uit zijn zak en opent de deur van de caravan. Hij kijkt door de deuropening of alles in orde is en doet dan de deur op slot. Sleutel blijft in het sleutelgat. Dan gaat hij naar de andere caravan en herhaalt de hele procedure. Daarna gaat Michiel af. Na enkele ogenblikken komt Jan-Hein Zwaanswijk op. Gestoken in zijn nette pak, inclusief vest en stropdas, is hij op zoek naar de caravan die hun is toegewezen. In zijn hand een formulier)

JAN-HEIN Als ik mij niet vergis moet het hier zijn. Eens zien **(Kijkt nog een keer op zijn formulier)** Nummer honderd zes en negentig. **(Kijkt naar het nummer op de caravan)** Dat klopt exact. Niet datgene dat ik had verwacht, maar het ziet er niet onaardig uit.

MATHILDA **(Komt op. Heeft een schoudertas om. Gekleed alsof ze een sjieke receptie gaat bezoeken)** Heb je ons onderkomen nu gevonden Jan-Hein?

JAN-HEIN Ja darling, hier is het.

MATHILDA **(Ontzet)** Moeten wij hiérin Jan-Hein?

JAN-HEIN Volgens de papieren moeten wij op nummer honderd zes en negentig zijn en dat is hier.

MATHILDA **(Ontzet)** Mijn hemel...

JAN-HEIN Misschien valt het aan de binnenkant mee. Zal ik even een blik werpen? **(Draait de sleutel om die in de deur zit)**

MATHILDA Doe in 's hemelsnaam voorzichtig Jan-Hein en denk om je hoofd.

JAN-HEIN Wat is er met mijn hoofd darling?

MATHILDA Straks heb je weer migraine. **(Jan-Hein gaat naar binnen, terwijl Mathilda buiten blijft wachten.** Hoe is het daarbinnen Jan-Hein?

JAN-HEIN **(Vanuit de caravan)** Niet eens zo slecht.

MATHILDA Bel nou eerst Antoinette even dat we goed zijn aangekomen Jan-Hein.

JAN-HEIN **(Vanuit de caravan)** Ik zie nergens een telefoon staan darling.

MATHILDA Er is toch wel een telefoon hè?

JAN-HEIN **(Vanuit de caravan)** Ik zal eens in de kastjes kijken.

MATHILDA Zorg dat je hem vindt Jan-Hein.

JAN-HEIN **(Vanuit de caravan)** Ja darling, ik doe mijn best. **(Na enkele ogenblikken)** Ik kan de telefoon niet vinden hoor.

MATHILDA Hè, wat onaangenaam nou toch.

JAN-HEIN Ik zal er meteen werk van maken. **(Komt naar buiten)** Het lijkt me het beste dat ik eerst de koffers maar uit de auto haal.

MATHILDA En zeg tegen mama **(Klemtoon op de laatste lettergreep)** en Clarissa dat ze ook hier komen. **(Jan-Hein af. Mathilda blijft buiten staan wachten en kijkt om zich heen)** Lieve hemel! Waar zijn we terecht gekomen? **(Jan-Hein komt terug met twee koffers. Achter hem zijn schoonmoeder en Clarissa. Clarissa heeft een schoudertas. Moeder een handtas. Ook zij zijn op hun paasbest gekleed)**

JAN-HEIN Zo mamá, hier is het.

MOEDER **(Verbaasd)** Heb ik dít gewonnen???

JAN-HEIN Met het cryptogram mamá. Een hele week vakantie op de Veluwe.

MOEDER Ik ben ontzet! Een woonwagen! We zijn toch geen zigeuners?!

CLARISSA Ik vind het enig!

MATHILDA Clarissa!!! Jan-Hein, het lijkt me het beste wanneer we omkeren en naar huis gaan.

JAN-HEIN Dat is helaas niet mogelijk darling.

MATHILDA Dat is toch niet zo moeilijk Jan-Hein?

JAN-HEIN Nee, moeilijk is het niet.

MATHILDA Nou dan?!

JAN-HEIN Je bent zeker vergeten dat je zuster Antoinette en haar man tijdens onze afwezigheid in ons huis wonen darling.

MATHILDA Je hebt gehoord dat mamá ontzet is Jan-Hein. We zoeken een hotel.

JAN-HEIN Laten we nu geen overhaaste stappen nemen darling, misschien valt het allemaal wel mee.

MATHILDA Nee Jan-Hein, dat doet het niet.

MOEDER Ik ga onder geen enkele voorwaarde daar naar binnen. Misschien zit er wel ongedierte.

JAN-HEIN Het ziet er heel proper uit mamá.

CLARISSA Heb je dit niet geweten toen je dat cryptogram instuurde groot-mamá?

MOEDER De eerste prijs was een week vakantie op de Veluwe. Ik had een hotel verwacht... vijf sterren.

MATHILDA Je hebt toch correspondentie hierover ontvangen mama? Er zal toch wel ergens vermeld hebben gestaan dat het... **(Maakt een vies gebaar over de camping)** hier zou zijn.

MOEDER Je weet dat ik de kleine lettertjes zo slecht kan lezen Mathilda. Ik ga daar niet naar binnen.

JAN-HEIN Je zou op z'n minst even een blik kunnen werpen mamá.

MOEDER Die heb ik al geworpen en die is ruim voldoende. **(Met heel veel nadruk)** Ik ga niet naar binnen.

CLARISSA Maar grootmamá, je kunt toch niet een hele week hier buiten blijven staan?

MOEDER We gaan naar een hotel... en wel ogenblikkelijk!

JAN-HEIN Waar vinden we zo snel een hotel?

MATHILDA **(Wijst in de verte)** Misschien kun je daar informeren Jan-Hein, dat lijkt me iets van een receptie.

MOEDER Ik wacht. **(Gaat op een koffer zitten)**

JAN-HEIN Ga je mee Clarissa, dan zullen we daar gaan vragen. **(Gaan samen af. Mathilda gaat op de andere koffer zitten. Beide dames zitten kaarsrecht en kijken heel voorzichtig rond)**

MOEDER Afreus!

MATHILDA Wat je zegt mamá.

MOEDER Dit is toch geen onderkomen voor beschaafde mensen... dit is behuizing voor holbewoners.

MATHILDA Campingpubliek schijnt het kennelijk niet zo nauw te nemen mamá.

MOEDER De loopgraven in de eerste wereldoorlog hadden meer comfort.

MATHILDA Het enige voordeel is dat hier niet geschoten wordt.

MOEDER Zeg dat niet te hard kind. Campingpubliek schijnt zeer zwaksociaal volk te zijn en de meesten zullen wel een wapen dragen. **(Schrikt en kijkt naar de grond)** Oh mijn hemel!

MATHILDA Wat is er mamá?

MOEDER Er liep hier zoëven een heel eng beest.

MATHILDA **(Kijkt naar de grond)** Gunst... nee toch mamá. **(Trekt verschrikt haar knieën op)**

MOEDER **(Kijkt nog steeds naar de grond)** Hè gat... daar loopt 'ie. **(Trekt eveneens haar knieën op)**

JAN-HEIN **(Komt samen met Clarissa op)** Bij de receptie zeggen ze dat er in de wijde omgeving waarschijnlijk geen hotelkamer meer te krijgen zal zijn. Het is hoogseizoen.

CLARISSA Wat zitten jullie er vreemd bij.

MATHILDA Er kruipt hier allerlei afgrijselijk ongedierte rond.

MOEDER **(Geeft met haar handen de omvang aan)** Met zulke ogen.

CLARISSA **(Kijkt op de grond)** Ah... ik zie het al, een salamander.

MOEDER Ik zet geen voet meer op deze bodem.

CLARISSA Hij is al weg, verdwenen in de bosjes. **(Moeder en Mathilda zetten heel voorzichtig hun voeten weer op de grond)**

MATHILDA Heb je geïnformeerd waar ze de telefoon verstopt hebben Jan-Hein?

JAN-HEIN Nee, dat was niet de intensie van mijn informatie darling.

MATHILDA **(Staat op)** Maar je moet Antoinette bellen Jan-Hein!

JAN-HEIN Dan vraag ik nog wel even.

CLARISSA Ik loop met je mee papá. **(Gaan samen af)**

MATHILDA **(Gaat op haar koffer zitten)** Waar zijn we hier terecht gekomen mamá?!

MOEDER In het stenen tijdperk als je het mij vraagt. Het stikt hier van de reptielen.

MATHILDA **(Wijst op de caravan)** Wie weet wat we daarbinnen aantreffen kind.

MOEDER Ik had zoals elk jaar naar Monaco moeten gaan. **(Er volgt nu een lange stilte, waarin de beide dames strak voor zich uit kijken)**

MATHILDA **(Na de stilte. Geïrriteerd)** Hè, waar blijft die man toch?! Niets kan ik aan hem overlaten. Hij maakt overal een potje van. **(Er volgt weer een stilte)**

MOEDER **(Na de stilte)** Vorig jaar heb ik prins Albert gezien.

MATHILDA Ik heb nog nooit een prins gezien... ik moet mij behelpen met Jan-Hein.

MOEDER **(Tuurt over de camping)** Daar komen ze.

MATHILDA **(Kijkt ook)** En dat tempo! Zou je hem niet een schop onder z'n achterste geven?!

JAN-HEIN **(Komt met Clarissa terug)** Houd je vast, er is géén telefoon.

MATHILDA Geen telefoon???

MOEDER Voor zover ik het kan beoordelen gebruikt men hier de tamtam nog.

CLARISSA Als je wilt bellen moet je je mobiele telefoon nemen.

MATHILDA Nee, nou wordt het helemaal fraai! Op eigen kosten bellen? Bij een verzorgde vakantie hoort men een telefoon te leveren.

CLARISSA Je kunt ook gebruik maken van de telefooncel die naast het gebouw van de receptie staat.

MATHILDA In een telefooncel?! Wat een bedoening! Jan-Hein, geef me je telefoon!

JAN-HEIN Die heb ik niet bij me darling.

MATHILDA Typisch! De hele dag hang je met je oor aan dat ding en als ik hem een keer nodig heb, heb je hem niet bij je.

JAN-HEIN Jij zei dat ik hem beter thuis kon laten, je wilde niet gestoord worden.

MATHILDA Ach Jan-Hein, klets toch geen onzin.

CLARISSA Je kunt straks bellen met mijn telefoon mamá.

MATHILDA Als ze maar weten dat ik de gesprekskosten verhaal op de directie van dit eh... dit vakantieoord hier.

MOEDER Wij gaan!

JAN-HEIN Mamá, wees nou verstandig. Jij bent tenslotte de gelukkige winnares.

MOEDER Ik ben winnares, maar gelukkig ben ik niet.

JAN-HEIN Mamá...

MOEDER Gaan jullie maar in dat hol. Stoor je niet aan mij.

JAN-HEIN **(Ziet de stoeltjes onder de caravan)** Hier liggen klapstoeltjes. Pak eens aan dan kunnen jullie zitten. **(Geeft de stoeltjes aan. Clarissa klapt de stoeltjes uit)**

MOEDER Klapstoeltjes???

JAN-HEIN Ik ga naar binnen. De koffers moeten tenslotte ook worden uitgepakt. **(Gaat met één koffer naar binnen. Moeder blijft op de andere zitten)**

MATHILDA Clarissa ga eens even naar die gelegenheid **(Wijst naar de receptie)** en zeg dat ze ons koffie brengen. **(Clarissa af)** Dat gedoe met die telefooncel is veel te lastig hoor Jan-Hein, ze moeten maar even een telefoon brengen. Er zal toch wel een aansluiting zijn? Bovendien wil ik niet steeds met de telefoon van Clarissa bellen.

JAN-HEIN **(Vanuit de caravan)** Ik zal het straks in orde maken darling.

MATHILDA Leg de handdoeken en de washandjes maar op de rand van het bad Jan-Hein, dat zoek ik straks wel uit.

JAN-HEIN **(Vanuit de caravan)** Ik kan de badkamer niet vinden darling.
MATHILDA Wat zeg je Jan-Hein?
JAN-HEIN **(Steekt zijn hoofd om de deur)** Dat ik de badkamer niet kan vinden.
MATHILDA Je kunt de badkamer niet vinden? Heb je wel goed gekeken? **(Jan-Hein weer naar binnen)**
MOEDER Men wast zich hier waarschijnlijk nog in de rivier.
MATHILDA **(Tegen Clarissa die opkomt)** En... heb je koffie besteld?
CLARISSA Dat gaat niet.
MATHILDA Hoe bedoel je ?
CLARISSA We moeten de koffie òf zelf zetten òf in het restaurant gebruiken. Het is hier geen hotel zei die man van de camping.
MOEDER Daar waren we inmiddels al achter gekomen.
MATHILDA Je bedoelt dat hier geen roomservice is Clarissa?!
CLARISSA Daar lijkt het wel op mamá.
MOEDER **(Komt uit de caravan)** Nou, de badkamer blijft onvindbaar hoor.
MATHILDA Laat mij maar eens kijken. Jij bent altijd alles kwijt. Je autosleutels kun je ook nooit vinden.
JAN-HEIN Autosleutels zijn toch heel wat anders dan een badkamer darling.
MOEDER **(Mathilda heel voorzichtig naar binnen)**
JAN-HEIN **(Blijft strak voor zich uit kijken)** Ik moet.
MOEDER Pardon mamá, zei je wat?
JAN-HEIN Ik moet.
MOEDER Wat moet je mamá ?
JAN-HEIN Wat zal ik nu moeten Jan-Hein?!
MOEDER Geen idee mamá.
JAN-HEIN Ik neem aan dat je naar het toilet moet grootmamá?
CLARISSA Exact.
MOEDER **(Roept door de deuropening)** Darling, mamá moet naar het toilet.
JAN-HEIN Alsjeblieft Jan-Hein, schreeuw niet zo.
MOEDER **(Steekt haar hoofd om de deur)** Clarissa ga eens even naar dat gebouw en vraag waar het toilet is. **(Clarissa af. Mathilda terug in de caravan)** Zeg Jan-Hein, ik kan de badkamer ook niet vinden.
MATHILDA Kijk eens bij mijn autosleutels.
JAN-HEIN **(Steekt haar hoofd om de deur)** Dit is niet grappig Jan-Hein.
MATHILDA **(Gaat weer naar binnen)**
JAN-HEIN Neem me niet kwalijk darling.
MATHILDA **(Vanuit de caravan)** Zeg Jan-Hein, heb jij enig idee waar wij moeten slapen? De bedden zijn ook onvindbaar.
MOEDER Ik slaap buiten.
JAN-HEIN Daar praten we nog wel over mamá.
MOEDER Nee, dat doen we niet.
CLARISSA **(Komt op)** Het toilet is volgens die meneer van de receptie in de caravan.
MATHILDA Ik heb hier iets gevonden dat op een toilet lijkt mamá.
MOEDER Ik ga daar niet naar binnen. Ik houd het wel op.
JAN-HEIN Maar je kunt het toch niet een hele week ophouden mamá?
MOEDER Ik wel.
JAN-HEIN Wees nou verstandig mamá.
MOEDER Ik hoef al niet meer.
MATHILDA **(Verschijnt in de deuropening)** Je kunt komen mamá.
JAN-HEIN Mamá hoeft al niet meer.
MATHILDA Clarissa vraag eens even waar wij moeten slapen. **(Mathilda weer naar binnen. Clarissa af)**
JAN-HEIN **(Tegen mamá)** Zo gauw we weer thuis zijn koop ik een leesbril voor je.
MOEDER Dat is nergens voor nodig.
JAN-HEIN Net vertelde je dat je de kleine lettertjes zo slecht kunt lezen.
MOEDER Ik lees prima... ook de kleine lettertjes.
JAN-HEIN Maar je zei toch dat...

MOEDER **(Onderbreekt Jan-Hein)** Deze lettertjes waren superklein... die waren zelfs met een leesbril niet te vinden.

JAN-HEIN Maar stel dat je weer eens een cryptogram instuurt, weer de eerste prijs wint en weer superkleine lettertjes moet lezen.

MOEDER Reken daar maar niet op.

JAN-HEIN Je kunt nooit weten, je hebt vaker prijzen gewonnen.

MOEDER Denk maar niet dat ik ooit van mijn leven nog één cryptogram oplos. Dit was de laatste keer.

CLARISSA **(Komt op)** De bedden moeten we zelf opmaken mamá.

MATHILDA **(Verschijnt in de deuropening)** Er zijn helemaal geen bedden lieve schat.

CLARISSA De banken waar we overdag op zitten, moeten we 's avonds ombouwen tot bedden.

MOEDER Zie je nou wel?! Het stenen tijdperk? Er zijn niet eens fatsoenlijke bedden. We moeten zelf nog gaan verbouwen ook!

CLARISSA Die meneer aan de balie vroeg of we voor de eerste keer kamperen.

JAN-HEIN Vroeg hij dat? Waarom?

CLARISSA Dat weet ik niet. Hij zei dat hij zo wel even zou komen om ons te helpen.

MATHILDA Ik red me anders prima. Ik heb geen hulp nodig. Bovendien lijkt kamperen me nou niet zo moeilijk.

MICHIEL **(Komt op. Heeft papieren bij zich)** Goedemiddag. Mijn naam is Michiel Hulst. U heeft problemen?

JAN-HEIN Een paar kleine dingen, niet belangrijk.

MATHILDA **(Komt naar buiten)** Niet zeuren Jan-Hein, ze zijn wél belangrijk.

MICHIEL **(Tegen Michiel)** Daar is op de eerste plaats het bad.

MATHILDA Het bad?

MICHIEL We kunnen de badkamer niet vinden.

MATHILDA Maakt u een grapje mevrouw?

MICHIEL Mijn vrouw maakt nooit grapjes. Wanneer zij zegt dat de badkamer onvindbaar is, dan is hij ook onvindbaar.

JAN-HEIN Hij is niet alleen onvindbaar meneer, sterker nog, hij is er helemaal niet.

MICHIEL We zullen ons toch moeten wassen?!

MATHILDA In het waslokaal, daar om de hoek. Muntjes koopt u aan de balie.

MICHIEL Muntjes?

MATHILDA Met één muntje heeft u vier minuten warm water mevrouw.

MICHIEL Daar praten we nog wel over. Dan de bedden.

MATHILDA Kampeert u voor de eerste keer?

MICHIEL En de laatste.

MOEDER Goed, dan zal ik u uitleggen hoe de bedden werken.

MICHIEL U kunt één bed overslaan, ik slaap buiten.

MOEDER Wanneer u de tafeltjes laat zakken krijgt u één geheel. Vervolgens legt u de rugleuningen en zittingen plat en klaar is het bed. Onder de zittingen bevindt zich het beddengoed.

MICHIEL Betekent dit dat wij elke avond opnieuw de banken tot bedden moeten ombouwen?!

MOEDER Die keus is geheel aan u. Wanneer u dat niet wilt, zult u 's nachts op de bank moeten zitten.

MATHILDA Stenen tijdperk.

MICHIEL Telefoon.

MATHILDA Telefoon???

MICHIEL Mijn man had allang mijn zuster moeten bellen dat we goed zijn gearriveerd.

MATHILDA Waar denkt u eigenlijk terecht te zijn gekomen?! Dit is een camping. Hier wordt gekampeerd en kamperen doet men in tenten of caravans. Wanneer u een badkamer of telefoon wilt, zult u naar een hotel moeten.

MICHIEL Het toilet.

MATHILDA Chemisch toilet is aanwezig in de caravan. U kunt het legen achter

MATHILDA het waslokaal in de speciaal daarvoor bestemde spoelbak.
 Bedoelt u... bedoelt u dat wij met eh... met het toilet over dit emplacement moeten lopen?

MICHIEL Dat moet u helemaal zelf weten.

MATHILDA Ik praktizeer er niet over.

JAN-HEIN Ik kan het toch doen darling.

MATHILDA Geen denken aan Jan-Hein. Wij gaan niet met dat toilet sjouwen.

MICHIEL **(Droog)** In dat geval verzoek ik u dan de deuren en vensters gesloten te houden.

MOEDER Dat vind ik een uitstekend voorstel.

MATHILDA Maar mamá, dat gaat rieken op den duur.

MOEDER Daarom vind ik het voorstel ook zo uitstekend, tenslotte zit ik hier buiten... **(Kijkt omhoog naar het venster)** vlak onder het venster.

MICHIEL Achter het waslokaal, naast de spoelbak voor het chemisch toilet, bevinden zich de toiletten. U kunt daar natuurlijk ook gebruik van maken.

JAN-HEIN Moet zo'n toilet aan de balie worden gereserveerd?

MICHIEL Gereserveerd???

MATHILDA U wilt ons toch niet gaan vertellen dat het openbare toiletten zijn, waar Jan en alleman zijn behoefte op doet?!

MICHIEL Wat zij er precies op doen wordt door ons niet gecontroleerd mevrouw, maar het zijn inderdaad openbare toiletten.

MATHILDA Daar gaan wij niet op Jan-Hein!

MICHIEL Zoals ik al zei, er is een chemisch toilet in de caravan.

MOEDER Ik houd het op.

MICHIEL Een hele week???

MATHILDA Mijn moeder heeft een ijzeren wil.

MICHIEL Ja, dat moet dan haast wel. Heeft u verder nog vragen?

JAN-HEIN **(Heel ontspannen en vriendelijk)** Wil jij nog informatie darling?

MATHILDA **(Geïrriteerd)** Ik weet voldoende.

MICHIEL Bij vertrek dient u de caravan achter te laten in de staat waarin u hem aantrof. U moet hem dus zelf schoonmaken.

MATHILDA Wat denkt u wel?!

MICHIEL In dat geval maken wij hem voor u schoon...

JAN-HEIN Erg vriendelijk van u.

MICHIEL En berekenen daarvoor dertig euro.

MATHILDA Pardon?!

MICHIEL De normale gang van zaken mevrouw. **(Dreunt het volgende nogal geïrriteerd op)** Radio's en/of t.v.toestellen moeten dusdanig worden afgesteld dat andere campinggasten hier geen last van ondervinden. Na tien uur 's avonds geen lawaai. Open vuren uitsluitend met toestemming van het campingpersoneel. Na tien uur is de slagboom dicht en kunt u niet met uw auto de camping op- en afrijden. Houdt hier dus rekening mee en laat uw auto buiten staan wanneer u van plan bent tussen en na deze tijdstippen weg te gaan. De receptie is van twaalf tot half twee gesloten en 's avonds na acht uur.

MATHILDA Verwacht u dat wij dit allemaal onthouden?!

MICHIEL U heeft zich nog niet ingeschreven en wanneer u dat komt doen, geef ik u het campingreglement, dan kunt u het allemaal nog eens rustig nalezen.

MATHILDA Wat een vreselijk gedoe allemaal en dat voor een woonwagen die bovendien veel te klein is voor vier personen.

JAN-HEIN Mijn schoonmoeder heeft een cryptogram ingestuurd en de eerste prijs gewonnen. Mijn schoonmoeder is namelijk een kei in het maken van...

MATHILDA **(Onderbreekt Jan-Hein)** Ach Jan-Hein, hou toch op alsjeblieft.

MICHIEL **(Kijkt in zijn papieren)** Ja, hier staat het. Een week vakantie voor twee personen in een caravan op de Veluwe.

MATHILDA **(Verbaasd)** Twee personen? **(Tegen moeder)** Zeg mama, wist jij

dat die prijs maar bestemd was voor twee personen?

MOEDER Daar is mij niets van bekend, dat heeft vast en zeker bij die belachelijk kleine lettertjes gestaan.

MATHILDA **(Tegen Michiel)** U verwacht toch zeker niet dat wij met ons vieren in één bed kruipen?

MICHIEL Dat moet u helemaal zelf weten mevrouw. Maar er zijn twee zithoeken in de caravan en u kunt beide tafeltjes laten zakken, dan heeft u twee tweepersoonsbedden.

MATHILDA En komt daar iemand voor?

MICHIEL Waarvoor mevrouw?

MATHILDA Voor dat beddengedoe. Ik mag toch hopen dat dergelijke verbouwingen bij de prijs zijn inbegrepen.

MICHIEL Nee mevrouw, daar komt niemand voor, dat moet u helemaal zelf doen.

JAN-HEIN Dat zal niet zo'n probleem zijn darling.

MATHILDA Ach Jan-Hein klets toch geen onzin. Jij krijgt al migraine als je met je oogleden knippert.

MICHIEL Hoe dan ook, ik zie u straks aan de receptie. Identiteitskaart meebrengen alstublieft. Mag ik u een prettig oponthoud op onze camping toewensen? Goedemiddag. **(Michiel wil afgaan. Keert op zijn schreden terug)** Ik heb nog één vraag.

JAN-HEIN Gaat u gang.

MICHIEL Hoe bent u in hémelsnaam op het idee gekomen om te gaan kamperen? **(Michiel af. Mathilda, Jan-Hein en moeder gaan aangeslagen zitten)**

MATHILDA Geen bad, geen telefoon...

MOEDER Een toilet waar iedereen opgaat... nee, het idéé zeg!

MATHILDA Een waslokaal waar je je samen met anderen moet wassen...

CLARISSA Lijkt me héérlijk!

MATHILDA Clarissa!

JAN-HEIN Het valt misschien allemaal wel mee.

MATHILDA Nee Jan-Hein, dat doet het niet. We zijn hier voor onze rust en ik heb geen zin om allerlei zware werkzaamheden te verrichten.

MOEDER Met de bedden hebben jullie geluk.

MATHILDA Geluk? Hoe bedoel je mamá?

MOEDER Jullie hoeven één bed minder op te maken.

JAN-HEIN Maar mamá, wees nu verstandig.

MOEDER Ik wil er geen woord meer over horen.

CLARISSA Je kunt in de auto slapen grootmamá.

MOEDER In de auto? Maar kind, waar zie je me in vredesnaam voor aan?!

MATHILDA Begrijp jij eigenlijk waarom die man vroeg hoe wij op het idee zijn gekomen om te gaan kamperen Jan-Hein?

JAN-HEIN Ik heb geen idee darling.

MATHILDA Je kunt de mensen tegenwoordig niets meer vragen.

MOEDER Ze zijn te belabberd om een fatsoenlijk antwoord te geven.

CLARISSA Volgens die Michiel moeten we ons laten inschrijven.

MATHILDA Waar is dat nu voor nodig? Hij heeft ons toch gezien?

JAN-HEIN We kunnen in ieder geval even informeren wat de bedoeling daarvan is. Ga je mee Clarissa?

MATHILDA Ik ga ook mee Jan-Hein. Gaat u ook mee mamá?

MOEDER Je denkt toch zeker niet dat ik hier alleen blijf met al dat gevaarlijke ongedierte?! **(Pakt haar koffer)**

JAN-HEIN Ik zal je koffer in de caravan zetten mamá.

MOEDER Onder geen enkele voorwaarde laat ik mijn koffer alleen. Al m'n sieraden zitten erin.

(Jan-Hein doet de deur van de caravan dicht, sluit hem echter niet af. Jan-Hein, Mathilda, Clarissa en moeder af. Moeder neemt haar koffer mee. Na enkele ogenblikken komen Sjef, Boris en Truus op. Truus draagt een boodschappentas en een hamsterkooitje. In het kooitje zit stro, een molentje en

voerbakjes. De hamster blijft in het hele toneelstuk onzichtbaar. Boris heeft een knoert van een radio bij zich. Het moet mogelijk zijn hier cd's mee af te spelen. Sjef heeft een sleutelbos en mobiele telefoon aan zijn broekriem)

SJEF **(Blijft staan en kijkt om zich heen)** Als ik me niet vergis moeten we hier zijn.

BORIS Je-ja en als je je we-wel ve-vergist me-moeten we ergens anders ze-zijn.

SJEF **(Schamper)** Gaan we nou al lollig doen?! **(Tegen Truus)** Welke caravan moeten we hebben?

TRUUS Dat weet ik niet Sjef.

BORIS Nou, dat se-se-schiet lul-lul-lekker op.

SJEF Je hebt dat papier toch wel meegenomen?

TRUUS Het zit in m'n tas Sjef.

SJEF Nou, pak het dan mens.

TRUUS Ja, goed. **(Wil het kooitje aan Sjef geven)** Wil jij Caesar even vasthouden?

SJEF Caesar vasthouden? Jij wilde die hamster toch met alle geweld meenemen?

TRUUS Hij moet toch verzorgd worden Sjef? Anders gaat 'ie dood.

BORIS Nou, dan ze-zijn we er me-mooi ve-vanaf. **(Truus zet het kooitje op de grond en zoekt in haar boodschappentas)**

SJEF **(Na enkele ogenblikken)** Komt er nog wat van? We hebben maar een week hoor.

TRUUS **(Rommelt in de tas)** Ik kan het niet vinden.

SJEF Ik kan ook helemaal niets aan jou overlaten hè. Geef hier die tas. **(Rukt de tas uit Truus haar handen, kijkt in de tas en haalt er een stuk papier uit)** Nou... eens kijken. **(Kijkt op het papier)** Caravan honderd zes en negentig.

BORIS **(Loopt naar de caravan van de familie Zwaanswijk)** Ve-volgens mij is het de-deze. Dit is ne-ne-nummer honderd ze-zes en nee-nee-ne-nog wat.

SJEF Sinds wanneer kun jij lezen?

BORIS Ik be-barst van de ve-verborgen ta-lul-lenten.

TRUUS Wat een mooie caravan hè Sjef?

SJEF Al die caravans zien er aan de buitenkant hetzelfde uit Truus, het komt op de binnenkant aan.

TRUUS Volgens mij verwachten ze ons, de stoelen staan al buiten.

SJEF Natuurlijk verwachten ze ons, we hebben tenslotte gereserveerd. Nou... kom op. **(Boris doet de deur van de caravan open en wil naar binnen. Sjef pakt hem bij zijn kraag en trekt hem terug)** Niet zo dringen Boor, eerst ik. **(Duwt Boris opzij en gaat naar binnen. Vanuit de caravan)** Krijg nou de pest, hier staat een koffer.

TRUUS Een koffer Sjef?

SJEF Ja, je weet toch wel wat een koffer is? **(Komt naar buiten met de koffer)** Die hebben we niet nodig. **(Slingert de koffer onder de caravan)**

BORIS Zeg, hoe ze-zit het, ke-kan ik onder-he-hand naar binnen om te ke-kijken?

SJEF Je gaat toch hoop ik niet de hele vakantie tegen me aan lopen emmeren hè?!

BORIS Ach me-man, ik wil alleen maar even ke-kijken.

SJEF **(Dreigend)** Je bent gewaarschuwd.

BORIS Dat is dan je-jouw pro-probleem. **(Gaat naar binnen)**

TRUUS Zal ik eerst de bedden opmaken Sjef?

SJEF De bedden opmaken? Midden op de dag?

TRUUS Dan hebben we dat alvast gehad.

SJEF Daar heb je nog tijd genoeg voor. Ga eerst de koffers en de andere spullen maar uit de auto halen.

TRUUS Ja. (**Truus af**)
SJEF Zo en nu eerst voor de inwendige mens zorgen. (**Pakt een blikje bier uit de tas, gaat zitten en drinkt**) Kijk... dát is nou vakantie.

BORIS (**In de caravan**) AUW!!!
SJEF Wat nou weer?!

BORIS (**Vanuit de caravan**) Ik ste-ste-stoot m'n kop aan zo'n onbe-nul-nul-nul ke-kastje.
SJEF (**Voor zichzelf**) Ik had 'm thuis moeten laten. Dit wordt één doffe ellende met die jongen.

BORIS (**Komt naar buiten**) Het is we-wel een klein re-rot cara-ve-vannetje.
SJEF Dan ga je toch lekker naar huis, dan heb je er ook geen last van.
TRUUS (**Komt op. Draagt een koffer en een staande schemerlamp. Tegen Boris**) Zou jij de andere koffer even willen halen Boris?
(Gaat naar binnen met koffer en schemerlamp)

BORIS Eerlijk gezegd ne-niet.
SJEF Moet je moeder dan alles alleen doen?
BORIS Ste-ste-steek jij je handen dan eens uit de me-mouwen.
SJEF Ik heb genoeg gedaan. Ik heb jullie tenslotte veilig hierheen gereden.

BORIS Ve-veilig ne-noem je dat? Je vergeet die ve-ve-vrachtwagen met ke-kippen ze-zeker?
SJEF Die vent kon niet rijden. Zoiets zouden ze onmiddellijk van de weg moeten halen.

BORIS (**Pakt een blikje bier uit de tas**) Dat is he-helemaal niet meer ne-nodig, daar heb jij al ve-voor ge-ze-zorgd. Hij se-se-schoof zo de be-berm in. De ke-kippen ve-vlogen ons om de o-o-oren. (**Gaat zitten en drinkt**)
TRUUS (**Komt naar buiten met de schemerlamp**) Die lamp past niet in de caravan Sjef.
SJEF Ik heb je toch gezegd dat je dat malle ding thuis moest laten Truus.
TRUUS Wat moet ik er mee doen Sjef?
BORIS Ze-zet hem voor de ke-ke-caravan me-ma, lul-lekker sfeer-lul-licht.
(Truus zet de schemerlamp voor de caravan en gaat af)

SJEF Volgens mij is dit een hartstikke leuke camping.
BORIS Hoe ke-kan jij de-dat ne-nou we-weten, we he-hebben ne-nog ne-niks ge-ze-zien.
SJEF Het is niet de eerste keer dat ik kampeer konijnkop. Ik heb een neus voor uitstekende campings.
BORIS Ve-volgens me-mij lul-lopen hier hart-ste-stikke me-mooie me-meiden re-rond.
SJEF Dan zou ik m'n gezicht maar niet laten zien, die kinderen zouden er nachtmerries van kunnen krijgen. (**Truus komt op met een koffer**)

BORIS Ze-zou je ne-niet telkens hier voorbij we-willen lul-lopen met die zwe-zware spe-spe-spullen, ik we-word dood-me-moe van dat ge-sje-sjouw. (**Truus naar binnen**)
SJEF (**Zakt onderuit**) Een hele week niets doen... wat een weelde.
BORIS Ach me-man, je de-doet twee en ve-vijftig we-weken ve-van het je-jaar ne-niets.
SJEF Ik ben zakenman.
BORIS Dat ze-zal we-wel, me-maar ve-volgens me-mij be-ben je-jij de enige die de-dat we-weet.
SJEF Heb jij verstand van zaken uilebal?
BORIS Ne-nee, me-maar je-jij ook ne-niet, als je het me-mij ve-vraagt. (**Er klinkt lawaai uit de caravan**)
SJEF (**In de richting van de deuropening**) Wat ben je nou toch allemaal aan het doen mens?!

TRUUS (**In de caravan**) Ik pak de koffer uit Sjef.
SJEF Als je daarmee klaar bent ga je eerst naar die receptie om te zeggen

BORIS dat we aangekomen zijn.
SJEF Dat ke-kan ik ook wel even de-doen pe-pa.
Doe jij dat nou maar niet, daar komen alleen maar brokken van.
(Truus komt naar buiten met een zak aardappelen, een pan en een mesje) Wat ga je doen?
TRUUS Aardappels schillen voor het avondeten.
SJEF Doe me nou toch een lol mens, de middag moet nog beginnen.
TRUUS Ik heb de zaak graag op orde. **(Truus gaat zitten en schilt de aardappelen)**
BORIS Ik ga ze-zo eerst even een we-wande-lul-lingetje over de ke-ke-camping me-maken.
SJEF Blijf alsjeblieft overal met je vingers af.
BORIS Me-maak je me-maar niet be-ne-nauwd.
SJEF Dat doe ik wel... ik ken je.
BORIS Ik lul-loop heus niet in ze-zeven se-sloten tege-lul-lijk.
SJEF Eén sloot is voor jou al genoeg. Bovendien kun je niet eens tot zeven tellen.
BORIS Ik ben be-be-blij dat jij zo in-in-intelli-ge-gent be-bent.
TRUUS Hoeveel aardappels eet jij Sjef?
SJEF Wat?
TRUUS Ik vroeg hoeveel aardappels jij eet.
SJEF Is dat zo belangrijk?
TRUUS Ik moet tenslotte weten hoeveel ik moet schillen.
SJEF Mens loop heen met je piepers!
TRUUS Ja, goed.
BORIS **(Staat op)** Ga je me-mee pe-pa?
SJEF Nee, ik wil uitrusten.
BORIS Jij re-rust je hele lul-leven al uit, zo me-moe zul je de-dus ne-niet ze-zijn.
SJEF Moet jij nou altijd het laatste woord hebben konijnekop?!
BORIS Als je ve-van plan be-bent een pe-pe-preek af te st-st-steken, houdt het dan ke-kort alsjeblieft, want ik me-moet pe-pe-pissen als een pe-paard.
SJEF **(Dreigend)** Je hebt het hard niet dat je achter die caravan piest hè?
BORIS Gut me-man, wat be-ben je toch we-we-wantrouwend.
SJEF Ga nou maar voordat je in je broek doet. **(Boris af. Voor zichzelf)**
We hadden 'm thuis moeten laten.
TRUUS Wie Sjef?
SJEF Hoewel dat de laatste keer ook geen succes was. De hele schuur was afgebrand toen we thuiskwamen.
TRUUS Dat vloerkleed hebben we niet nodig hè Sjef?
SJEF Vloerkleed?
TRUUS Ik dacht het staat misschien gezellig als we een vloerkleed meenemen. Het ligt nog in de auto.
SJEF Dat laat je dan maar mooi liggen. Je kunt toch niet je hele huisraad in die caravan slepen?
TRUUS Er staat zelfs een koelkast in de caravan.
SJEF Mooi, dan kun je meteen het bier even koud zetten.
TRUUS Ja, goed. **(Truus pakt de boodschappentas en gaat naar binnen)**
SJEF **(Voor zichzelf)** De volgende keer ga ik alleen op vakantie. **(Tuurt in de verte en ziet wat)** Truus, geef die verrelijker eens aan.
TRUUS **(Komt naar buiten met de kijker en geeft hem aan Sjef)** Zag je wat bijzonders Sjef ?
SJEF Ja, een hele bijzondere vogel.
TRUUS Sinds wanneer heb jij belangstelling voor vogels Sjef?
SJEF Sinds vandaag. **(Tuurt door de kijker)**
TRUUS **(Tuurt in de verte)** Wat is het dan voor vogel Sjef?
SJEF Een ooievaar... ga maar gauw naar binnen voordat er ongelukken gebeuren.

TRUUS Ongelukken Sjef?
SJEF **(Laat de kijker zakken)** Is die koffer al uitgepakt?
TRUUS Ik ben er mee bezig Sjef.
SJEF Nee, dat ben je niet, je staat tegen mij aan te zeuren. Laat me met rust en ga verder met die koffer.

TRUUS Ja, goed. **(Truus naar binnen)**
SJEF **(Tuurt weer door de kijker)** Waar is ze nou? **(Zoekt met de kijker de omgeving af)** Ah... hebbes... Goeie genade... en dat loopt zo maar vrij rond. **(Clarissa, Jan-Hein, Mathilda en moeder komen op. Clarissa komt tot vlakbij Sjef, die nog altijd door zijn kijker tuurt)** Dat is nog eens een kijker, hier kun je tenminste wat mee zien... Ik zou toch zweren dat ze vlak voor me staat... Nounou, die zit goed in d'r vel... Als je dat zo ziet, dan is het toch maar behelpen thuis.

CLARISSA Genoeg gezien?
SJEF **(Laat verschrikt de kijker zakken)** Krijg nou de pest.
MATHILDA Wat bent u in hémelsnaam aan het doen?!
SJEF Ik zit hier. Dat mag toch wel?
MATHILDA U zat naar mijn dochter te kijken.
SJEF Kan ik er wat aan doen dat ze door het beeld liep?
MATHILDA Wat doet u hier?
SJEF Ik zit hier m'n vakantie te vieren als je het niet erg vindt.
MOEDER Ja, dat vind ik wel erg... héél erg zelfs.
SJEF Ja opoe, dat is dan jouw probleem.
MOEDER **(Ontzet)** Opoe???!!
MATHILDA U neemt onmiddellijk deze belediging terug!
SJEF Hè mens, vlieg op, je staat in m'n zon.
MATHILDA Dit is uw zon niet. De zon die op deze plek schijnt is toevallig van ons.

SJEF Als je het mij vraagt heb jij al genoeg zon gehad... veel te veel zelfs.
TRUUS **(Komt naar buiten en ziet het gezelschap)** Oh... wie zijn deze mensen Sjef ?

SJEF Hè Truus, bemoei je er even niet mee. Ga naar binnen en pak die koffer uit.

TRUUS Die is al uitgepakt Sjef.
SJEF Dan pak je hem maar weer in.
TRUUS Ja maar Sjef, ik heb toch...
SJEF **(Onderbreekt Truus)** Mens, hou op met je geëmmer en ga naar binnen.

TRUUS Ja, goed, daag. **(Truus naar binnen)**
MATHILDA Wat doet die vrouw in de caravan?
JAN-HEIN Volgens mij is ze bezig met de koffer darling.
MATHILDA Hè Jan-Hein, kraam alsjeblieft geen onzin uit.
JAN-HEIN **(Wijst op Sjef)** Maar deze meneer zei anders...
MATHILDA **(Onderbreekt Jan-Hein)** Dit is geen meneer Jan-Hein.
SJEF Oh nee?... Nou, ik was onderlaatsst nog bij de dokter enne... geen twijfel mogelijk hoor.

JAN-HEIN Heeft u een goede huisarts? Wij zijn niet bijzonder tevreden met onze dokter. Weet u, het is toch...

MATHILDA **(Onderbreekt Jan-Hein)** Jan-Hein, hou onmiddellijk op met dat gezellige gekeuvel!

MOEDER Ik eis dat u uw belediging terugneemt.
MATHILDA U hoort wat mamá zegt. Toe Jan-Hein, zeg jij ook eens wat!
JAN-HEIN **(Geeft Sjef een hand)** Jan-Hein Zwaanswijk.
SJEF Bruinsma.

JAN-HEIN **(Tegen Sjef)** Misschien mag ik het even uitleggen.
TRUUS **(Steekt haar hoofd om de deur)** Blijven deze mensen eten Sjef?
SJEF Eten?

TRUUS In verband met de aardappels.
MATHILDA Nee mevrouw, wij blijven niet eten. **(Truus naar binnen)**

MOEDER Wij gaan naar een hotel.
SJEF Ik hou je niet tegen.
JAN-HEIN Maar om op mijn uitleg terug te komen. Mijn schoonmoeder heeft een cryptogram ingevuld en hiermee een prijs gewonnen. Het is niet de eerste keer dat ze...

MATHILDA **(Onderbreekt Jan-Hein)** Hè Jan-Hein, dat is toch helemaal niet belangrijk.
JAN-HEIN Ik schets graag een zo volledig beeld van de situatie darling.
MATHILDA Daar hebben wij allerm minst behoefte aan Jan-Hein.
SJEF Nee Jan-Hen, daar hebben wij helemaal geen behoefte aan. **(Staat op, gaat naar binnen en doet de deur dicht)**
 Dit is toch werkelijk het toppunt!
MOEDER Jan-Hen?
JAN-HEIN Wat een ongelikte beer.
MATHILDA Zal ik naar de receptie gaan om mijn beklag te doen darling?
JAN-HEIN Nee Jan-Hein, dit lossen wij zelf op. **(Bonkt op de deur van de caravan)**
MATHILDA **(Doet de deur open)** Als je nog één keer op die deur ramt, krijg je een dreun, vervelende hotemetoot.
SJEF **(Komt op)** Hé pe-pa, ne-nou al vi-se-site?
BORIS Op jou zaten we nou net te wachten.
SJEF **(Ziet Clarissa. Komt heel dichtbij)** He-hallo pe-pe-pop.
BORIS Pardon?
CLARISSA Hou die mensen niet aan de praat, ze hebben haast.
SJEF Ke-ken jij die me-mensen de-dan pe-pa?
BORIS Nee, maar hij zal ons nog leren kennen.
MATHILDA **(Komt naar buiten en gaat dreigend voor Mathilda staan)** Zo...
SJEF en nu wil ik weten wat er aan de hand is.
TRUUS **(Verschijnt in de deuropening)** Ik heb voor de zekerheid maar een paar extra aardappels geschild hoor Sjef.
SJEF Ja hoor Truus, het is goed.
TRUUS **(Komt naar buiten)** Wat is er aan de hand Sjef?
BORIS Daar zijn we-we nog ne-niet achter, maar pe-pe-pa geeft over een pe-paar minuten een pe-perske-conferentie en dan zal alles he-haarfijn uit de doeken we-we- worden gedaan me-ma. Ga ne-nog me-maar effe naar je aa-aardappels.
SJEF **(Tegen Mathilda)** Nou... komt er nog wat van?!
CLARISSA Dit is onze caravan meneer Bruinsma.
SJEF Wát?!
CLARISSA Wij hebben deze caravan gehuurd.
SJEF Hoe kom je daar nu bij?
BORIS Ik heb er ne-niets op te-tegen als je be-bij me in komt we-wonen hoor se-se-schoonheid. Ik se-se-schuif gewoon een se-se-stukkie op.
MATHILDA **(Minachtend)** Dat zou jij wel willen hè?!
BORIS Je-ja... eerlijk ge-ze-zegd we-wel.
CLARISSA Kort en goed, u heeft uw intrek genomen in onze caravan.
MATHILDA En wij verzoeken u heel dringend deze caravan te verlaten.
TRUUS Maar de aardappels staan op het vuur Sjef.
SJEF Maar mens, het duurt nog uren voordat we gaan eten.
TRUUS Ik ben ze aan het voorkoken.
MOEDER Ik ga niet in die caravan zolang die mensen er in zitten.
JAN-HEIN Maar jij wilde sowieso niet in de caravan mamá.
MOEDER Dat klopt... en nu al helemáál niet meer.
MICHIEL **(Komt op)** Kan ik u misschien helpen?
SJEF **(Duwt Michiel aan de kant)** Even niet mee bemoeien snotneus.
MICHIEL **(Tegen Sjef)** U bent?
BORIS Ne-ne-niet goed bij z'n he-hoofd.
MICHIEL Bent u meneer Bruinsma?
SJEF Ja, helemaal.
MICHIEL Als we dit hier hebben geregeld, mag u even naar de receptie komen

om u aan te melden.
 Dat zou Truus doen.
TRUUS Wat Sjef?
SJEF Je zou naar de receptie gaan om ons aan te melden.
TRUUS Vergeten Sjef.
SJEF Als je kop niet vast zat zou je die ook nog vergeten.
MATHILDA Uw woordkeuze is ver beneden alle peil.
SJEF Dat valt volkomen in het niet bij jouw kouwe kak.
MATHILDA Kouwe kak???!!! Wie? Ik??? Jan-Hein, zeg er wat van!
JAN-HEIN Huh?... Nou eh...
MATHILDA Wat heb ik nou aan zo'n man!
BORIS Ge-geen me-moer, als je het me-mij ve-vraagt.
MATHILDA Nee, dat vraag ik je niet... botte knurft.
MICHIEL Laten we nu niet beginnen met ruzie maken.
BORIS Be-be-ginnen? We ze-zitten er al me-midden in.
MICHIEL Wat is het probleem?
CLARISSA Familie Bruinsma heeft zich in de caravan vergist, dat is alles.
MOEDER Geen probleem, wij trekken in een hotel.
SJEF Nou, dan is alles opgelost.
MICHIEL **(Tegen Mathilda)** Is dit uw caravan?
MATHILDA Wis en waarachtig.
MICHIEL Dat weet u heel zeker?
MATHILDA Natuurlijk weet ik het heel zeker. Ik ben toch niet gek?
BORIS Ne-nou, dat ve-vraag ik me-mij st-st-sterk af.
MATHILDA Zou je je vervelende opmerkingen voor je willen houden.
BORIS Ik we-wil het we-wel pe-pe-proberen, me-maar ik geef geen enkele ge-ge-garantie.
MICHIEL Het ziet er naar uit dat u inderdaad in de verkeerde caravan zit meneer Bruinsma.
SJEF Wie zegt dat?
MATHILDA Ik. Toe Jan-Hein, zeg jij nu ook eens iets.
JAN-HEIN **(Tegen Sjef)** U hoort wat mijn vrouw zegt.
MICHIEL Zou ik uw reserveringsformulier even mogen zien mevrouw Zwaanswijk? **(Mathilda pakt het formulier uit haar tasje en geeft dat aan Michiel. Kijkt op het formulier)** Hier staat inderdaad nummer honderd zes en negentig meneer Bruinsma.
SJEF Dat is dan een drukfout. Truus, geef dat papier eens hier. **(Truus naar binnen)** Ik zal je laten zien dat wij deze caravan gehuurd hebben en dan allemaal oprassen.
TRUUS **(Komt naar buiten en geeft Sjef het formulier)** Wat wil je met dit papier Sjef?
SJEF Die mensen laten zien dat ze ongelijk hebben. **(Vouwt het formulier open en houdt het bij Mathilda onder haar neus)** Nou... wat staat hier.
MATHILDA **(Droog)** Honderd acht en negentig.
SJEF Dan zou ik m'n leesbril maar eens opzetten als ik jou was.
MATHILDA Mijn ogen zijn nog prima in orde. **(Pakt het formulier uit Sjef zijn hand en houdt het Boris voor)** Nou... wat staat hier?
SJEF Dat kun je hem wel laten zien, maar de uitslag zou nog wel even kunnen duren, want hij kan nauwelijks lezen.
BORIS **(Leest)** He-honderd acht en ne-ne-negentig.
SJEF Nou... wat zei ik? Zo leesblind als de pieten. Geef hier dat formulier. **(Rukt het formulier uit Mathilda haar hand. Kijkt op het formulier)** Hier, zwart op wit... honderd a... eh... verrek.
MOEDER Ziet u nu wel, ziet u nu wel?!
SJEF Mens, hou op met je nerveuze gekraai.
MATHILDA En nou d'r uit!
BORIS Ik me-mag dan geen sne-snelle lul-lezer zijn, maar jij be-bent ook geen ste-ste-ster pe-pa.
SJEF Jij zei toch dat het deze caravan was konijnekop!

BORIS Ach me-man, jij ze-zei toch he-honderd se-se-zes en ne-ne-negen-tig!

SJEF Jij moet ook altijd het laatste woord hebben hè!

BORIS Deze keer he-he-heb ik wel ge-lul-lijk.

MICHIEL U heeft zich inderdaad vergist meneer Bruinsma.

SJEF Ligt dat aan mij?

MATHILDA Ja, aan wie anders?

SJEF **(Wijst op Michiel)** Als die gozer niet zo onduidelijk had geschreven, was er niets aan de hand geweest.

TRUUS Ik geloof dat ik ergens iets gemist heb. Wat is er precies aan de hand Sjef?

MICHIEL U zit in de verkeerde caravan mevrouw.

TRUUS Verkeerde caravan? Nee toch zeker?

BORIS Ze-zet de pe-pe-piepers maar uit me-ma.

TRUUS Ja, goed. **(Truus naar binnen)**

MATHILDA Binnen vijf minuten is die caravan leeg.

SJEF Als je gaat dreigen ga ik naar binnen en sluit me een hele week op.

MOEDER **(Met veel nadruk)** Binnen vijf minuten.

BORIS Dat ze-zijn er al te-tien.

CLARISSA Doet u rustig aan meneer Bruinsma. U heeft zich vergist en vergissen is menselijk. Als u nu uw spullen pakt, dan wachten wij hier.

SJEF **(Onder de indruk van zo veel beleefdheid)** Eh... ja... ja, natuurlijk. **(Roept)** Truus!

TRUUS **(Komt naar buiten)** Had je geroepen Sjef?

SJEF Truus we zitten verkeerd, we moeten **(Wijst naar de andere caravan)** die caravan hebben. Pak de spullen. **(Sjef loopt doodgemoedereerd naar de andere caravan. Pakt een klapstoeltje onder de caravan vandaan en gaat rustig zitten)**

BORIS **(Tegen het verbaasde gezelschap, met een gebaar naar Sjef)** Ke-kijk, te-typisch pe-pa... he-heer en me-meester onder alle omste-standigheden.

DOEK

**Indien u het hele toneelstuk wilt lezen,
dient u zich te wenden tot de uitgever.**